

РЕШЕНИЕ

№ 4313

гр. София, 28.06.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 9 състав,
в публично заседание на 11.06.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Камелия Серафимова

при участието на секретаря Наталия Г Дринова, като разгледа дело номер **8750** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото административно производство е по реда на чл.156 и сл.ДОПК.

Образувано е по жалба на [фирма] [населено място] срещу Ревизионен акт № [ЕГН]/09.12.2011 година, потвърден с Решение № 1565/02.07.2012 година на Директор на Дирекция” О.” в частта на отказано право на данъчен кредит по фактури, издадени от” К. игзаминейшън 2004, Е., [фирма], [фирма], [фирма], [фирма]”Б. 2009 Е., [фирма], [фирма],”И. [фирма], В.”Е., ДМ И.”Е. и [фирма].

Развитите в жалбата оплаквания са за незаконосъобразност на атакувания ревизионен акт в обжалваните части. Твърди се, че пред органите по приходите са представени доказателства за реално осъществените доставки, но те са игнорирани от страна на ревизиращия екип. Посочва се още, че неправилно е увеличен финансовия резултат по чл.26 от ЗКПО със разходите по доставките, за които е отказано право на данъчен кредит. Искане се отмяна на ревизионния акт и се претендират сторените по делото разноси.

В съдебно заседание,жалбоподателят- [фирма] [населено място], редовно уведомен при условията на чл.137,ал.7 АПК, не изпраща представител

Ответникът по жалбата-Директор на Дирекция”Обжалване и данъчно осигурителна практика” при ЦУ на НАП-гр.С.,редовно уведомен при условията на чл.137,ал.7 АПК, се представлява от юрисконсулт Г., редовно упълномощена,която оспорва жалбата като неоснователна и претендира юрисконсултско възнаграждение.

СПП редовно уведомена при условията на чл.137,ал.7 АПК, не изпраща представител.
Административен съд София-град след като прецени събраните по делото

доказателства, ведно с доводите, възраженията и изразените становища на страните, при условията на чл.142, ал.1 АПК, вр. с чл.188 ГПК, прие за установено следното:

Със Заповед №292/30.12.2009 година на Териториален директор на НАП- С. Т. К. е преназначена от длъжността- началник сектор при ТД на НАП- Б. на длъжността- Началник сектор при ТД на НАП- С. считано от 01.01.2010 година.

Със заповед № РД-01—6/04.01.2010 година , Директор ТД на НАП- С. наредил считано от 01.01.2010 година заповеди за възлагане на ревизии да се издават от поименно изброени служители ,измежду които и С. Т. К. на длъжност- Началник сектор”Ревизии”и определил техните заместници.

Със Заповед № 21.12.17.12.2010 година на Изпълнителен директор на НАП- [населено място] И. С. е преназначена от длъжността Старши инспектор по приходите при ТД на НАП на длъжността- Главен инспектор по приходите при ТД на НАП- С. ,считано от 01.01.2011 година.

Със Заповед за възлагане на ревизия №1102425/24.02..2011 година, С. Т. К. длъжност- Началник сектор”Ревизии” възложила да бъде извършена ревизия на [фирма] определила състава на ревизиращия екип- В. И. С. на длъжност- старши инспектор по приходите и ръководител екип, Т. К. Б. на длъжност- старши инспектор по приходите и В. Д. Р. на длъжност- старши инспектор по приходите, обхвата на ревизията по видове задължения и по периоди- Корпоративен данък за периода 01.01.2008 година -31.12.2010 година и ДДС -01.01.2008 година-31.12.2010 година, срока ,в който следва да завърши ревизията до три месеца, считано от датата на връчване на заповедта за възлагане.

ЗВР е връчена лично срещу подпис на пълномощник на управителя на ревизирия данъчен субект на 01.03.2011 година.

С нова Заповед за възлагане на ревизия № 1106332/31.05..2011 година, органът ,възложил ревизията- С. Т. К. на длъжност- Началник сектор” Ревизии определил нов срок за завършване на ревизията – до 01.07.2011 година.

Новата ЗВР е връчена лично срещу подпис на пълномощник на управителя на ревизирия данъчен субект на 01.06.2011 година.

С нова трета ЗВР № 117605/28.06.2011 година, органът ,възложил ревизията- С. Т. К. на длъжност- Началник сектор” Ревизии” , определил нов срок за завършване на ревизията на жалбоподателя- 01.09.2011 година.

Новата ЗВР е връчена лично срещу подпис на пълномощник на ревизирия данъчен субект на 06.07.2011 година.

На 15.09.2011 година, органите по приходите, включени в състава на ревизиращия екип съставили РД №1107605, с който предложили да бъдат установени задълженията на ревизирия данъчен субект по видове и по периоди, подробно посочени в него.

РД е връчен на пълномощник на управителя на ревизирия данъчен субект на 13.10.2011 година.

Със Заповед за определяне на компетентен орган № К1107605/19.09.2011 година, С. Т. К. на длъжност- Началник сектор”Ревизии” определила В. И. С. на длъжност- главен инспектор по приходите за компетентен орган по издаването на РА на жалбоподателя.

На 24.10.2011 година ,управителят на ревизирия данъчен субект депозирал Искане до ревизиращия екип за продължаване срока за представяне на възражение срещу съставения РД.

С Решение № 1101811/28.10.2011 година, органът по приходите ,определен за компетентен по издаването на РА продължил срока за представяне на писмено възражение срещу РД до 27.11.2011 година.

На 25.11.2011 година, ревизирианият данъчен субект депозирал писмено възражение срещу съставения РД, в което подробно изразил несъгласието си с предложението за установяване и приложил писмени доказателства.

09.12.2011 година, В. И. С. на длъжност главен инспектор по приходите, издала обжалвания РА № [ЕГН], с който установила задълженията на ревизириания данъчен субект по видове и по периоди, подробно посочени в него.

Заповедта за определяне на компетентен орган и РА са връчени лично срещу подпис на пълномощника на ревизириания данъчен субект на 10.022012 година.

На 30.01.2012 година ,ревизирианият данъчен субект депозирал жалба срещу издадения РА до Директор на Дирекция”О.”.

На 27.02.2012 година между Директор на Дирекция” О.” и жалбоподателя е сключено Споразумение за удължаване срока за произнасяне по жалбата на [фирма] ,като същият е съответно продължен до три месеца.

С Решение № 1565/02.07.2012 година, Директор на Дирекция „О.” потвърдил обжалвания ревизионен акт.

Решението е връчено лично срещу подпис на изпълнителния директор на ревизириания данъчен субект на 16.07.2011 година.

Приложени са всички събрани в хода на ревизионното производство доказателства, описани в три броя папки приложения.

По делото е назначена, изслушана и неоспорена от страните съдебно- счетоводна експертиза.От заключението на вещото лице се установява, че вещото лице е изготвило съдебно- счетоводната експертиза само на база на приложенияте по делото доказателства, тъй като доставчиците не са намерени на адресите за кореспонденция и не е могло да извърши проверка в счетоводството им.

Вещото лице посочва , че проверката на представените от жалбоподателя документи показва ,че сделките по процесните фактури са добре документирани, разходите за СМР са извършени на базата на предварително сключени договори за СМР., към всеки от договорите е приложен образец 19 за установяване завършването и заплащането на СМР, по съответните изпълнени СМР, количество, единична цена и стойност е издадена фактура със стойността на изпълнената услуга, към издадените фактури за доставка на строителни материали е приложен опис на закупените материали и приемо- предавателни протоколи, всички процесни фактури са осчетоводени в Дневника за покупки и в справката декларация за съответния период от страна на жалбоподателя., Вещото лице посочва още ,че в констативно съобразителната част подробно е посочила кои от фактурите не се включени в Дневника за продажбите и в СД по ЗДДС и данните , показват ,че доставчиците не разполагат с необходимия кадрови потенциал за да осъществят доставките ,липсва информация за превъзлагане на услугите на подизпълнители, за собствени или наети Д., необходими за изпълнение на услугите по процесните фактури, няма достъп до счетоводната информация, съответно на това не е проверено как са осчетоводени процесните фактури по счетоводните сметки 411,4532,702,703,421,501,503,гр.20 , както и оборотни ведомости за отделните данъчни периоди и за получените средства в брой от доставчиците са издавани фискални бонове, като само от „Х. П. Б. ЕАД и Д. Е. е получена информация за притежавани ЕКАФП.

Разпитан в съдебно заседание, експертът заявява ,че поддържа заключението си. С оглед на така установената фактическа обстановка,Административен съд София-град намира предявената жалба за процесуално допустима,подадена в преклузивния срок по чл.156,ал.1 ДОПК от процесуален представител на легитимирана страна и при наличие на правен интерес от обжалване.Разгледана по същество,жалбата се явява неоснователна. Съображенията за това са следните:

При проверката законосъобразността и обосноваването на ревизионния акт, съдът следва да извърши преценка дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма,спазени ли са процесуално-правните и материално правните разпоредби при издаването му-това са така наречените условия за редовно действие на ревизионния акт, залегнали в разпоредбата на чл.160,ал.2 ДОПК.

Обжалваният Ревизионен акт №[ЕГН]/09.121.2011 година,е издаден от компетентен орган- това е Главен инспектор по приходите при ТД на НАП-С. В. И. С.,когото изрично по силата на чл.119,ал.2 ДОПК,органът възложил ревизията/определен от Териториалния директор на НАП-С.-Началник-сектор”Ревизии- С. Т. К. със Заповед №К1107605/.19.09.2011 година е определил за компетентен орган да издаде ревизионния акт. Между страните няма спор, а и от приложените по делото писмени доказателства се установява,че лицето-В. И. С. заема длъжността- Главен инспектор по приходите към ТД на НАП- С.. Наред с това, отново между страните няма спор, а и от доказателствата по делото е видно ,че лицето С. Т. К. заема длъжността- Началник сектор”Ревизии” при ТД на НАП-С..

Р. акт е издаден в писмена форма и съдържа предвидените в чл.120,ал.1 ДОПК задължителни реквизити-името и длъжността на органа,който го издава,номер и дата,данни за ревизираното лице,обхвата на ревизията, извършените действия в ревизионното производство,мотиви за издаването му, разпоредителна част,в която са определени задълженията на ревизираното лице,пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва,подпис на органа по приходите,който го е издал.Към ревизионния акт е приложен ревизионен доклад,играещ ролята на мотиви.

При издаването му,органът по приходите е спазил процесуално- правните разпоредби. Ревизионното производство е първо, като същото е приключило в сроковете ,визирани в ДОПК. Независимо от обстоятелството ,че срокът за завършване на ревизията и то третият, определен със ЗВР е удължен не Изпълнителния директор на НАП,а от органа, възложил ревизията, то съдебната практика по този въпрос е категорична – че се засягат представените доказателства, но това нарушение не е съществено и същите могат да бъдат представени и в хода на съдебното.

При издаването на ревизионния акт, органът по приходите е спазил и материално-правните разпоредби на ЗДДС.

От събраните доказателства е видно ,че на 10.10.2007 година между жалбоподателя в качеството на възложител и доставчика [фирма] е сключен Договор за СМР, по силата на който изпълнителят поел задължение да извърши общо строителни работи на обект-Производствена база на фирма” Б.”- П., договорена е обща цена -63250 лева и договорен срок за изпълнение на монтажа- 80 дни от сключването на договора. С договора били уговорени останалите права и задължения на страните.На 22.10.2007 година между жалбоподателя в качеството на възложител и доставчика „К. И. 2004” е сключен договор за СМР, по силата на който изпълнителят поел задължение да извърши строително- монтажни работи за обект” Офис сграда ,находяща се в [населено място], ул”Б. К.”30, видовете СМР са

подробно описани в Приложение №1 от договора ,договорена е цена на извършените СМР 87798 лева без ДДС. С договора са уговорени и останалите права и задължения на страните. На 08.01.2008 между жалбоподателя в качеството на възложител и доставчика К. И. 2004 е сключен Договор за СМР, по силата на който доставчикът изпълнител поел задължение да извърши строително-монтажни работи на обект-Хотел” Ф., к.к.” А., като видовете СМР са подробно описани в Приложение № 1 ,неразделна част от договора, договорена е обща стойност на възложените СМР 150 417 лева. На 08.04.2008 година между жалбоподателя и доставчика е сключен Рамков договор за извършване на обработка и обща работа ,по силата на който доставчикът- изпълнител поел задължение да извърши обработка на мрамор, гранит и варовик, както и обща работа в производствената база на фирма Б., намираща се в [населено място], договорена е цена а -500 000 лева без ДДС..

Доставчикът е издал в полза на жалбоподателя фактури с № 2..137/31.01.2008 година с предмет СМР производствена база П. с ДО 63200 лева и ДДС в размер на 12460 лева, № 161/08.04.2008 година с предмет СМР адм. Сграда „ [улица], с ДО 25000 лева и ДДС в размер на 5000 лева, № 162/09.04.2008 година с предмет СМР административна сграда, ул.” Б. К.-30” с ДО 24970 лева и ДДС в размер на 49994 лева, №164/11.04.2008 година с предмет СМР- адм. сграда ул.”Б. К., 30 с ДО 11665 лева и ДДС в размер на 2333 лева, № 1...218/06.06.2008 година с предмет Услуга по договор с данъчна основа 200 000 лева и ДДС в размер на 40 000 лева, № 1.223/11.06.2008 година с предмет услуга обработка мрамор, производствена база П. с ДО 44 175 лева и ДДС в размер на 8833 лева, № 1.249/03.07.2008 година с предмет извършена обработка производствена база- П. с ДО -188 255 лева и ДДС в размер на 37651 лева ,0 271/3.10.208 година с предмет СМР по договор ,с ДО 71300 лева и ДДС в размер на 14260 лева, №272/31.10.2008 година с предмет СМР по договор с ДО 78100 лева и ДДС в размер на 15620 лева, №1..275/ 03.12.2008 година с предмет услуга с данъчна основа 23615 лева и ДДС в размер на 4723 лева ,№ 1..277/04.12.2008 година с предмет услуга с ДО 21095 и ДДС в размер на 4219 лева, издадени две ДКИ към двете от фактури и още четири фактури от 2009 година с предмет СМР по договори- ремонт обреза машина. В хода на ревизионното производство, този доставчик не е намерен на адреса за кореспонденция ,като са извършени две посещения. Искането за представяне на писмени обяснения и доказателства е връчено по реда на чл.32 от ДОПК, Жалбоподателят не можа да обори доказателствената сила на протоколите за извършени насрещни проверки, които според чл.50 от ДОПК са официални документи и се ползват с обвързваща доказателствена сила. Нещо повече дори, и в хода на съдебното производство този доставчик не намерен на адреса за кореспонденция и вещото лице не е могло да извърши както проверка на този адрес ,така и проверка в счетоводството му. Обстоятелството ,че този доставчик има сключени договори с жалбоподателя и е издал данъчни фактури само по себе си не може да обуслови наличие на реално осъществена доставка, защото от една страна наличието на писмени договори е само индиция за възникнали договорни отношения между страните по договора. На второ място фактурата като първичен счетоводен документ отразява възникнало преди нейното издаване данъчно събитие. Последното представлява факт от обективната действителност, при наличието на който правната норма предвижда пораждането на определени правни последици. Нито в хода на ревизионното ,нито в хода на съдебното производство се представиха доказателства за техническа, материална и кадрова обезпеченост у този доставчик, позволяваща му да осъществи доставките. Обстоятелството ,че този доставчик за периода месец от месец януари 2008 година до 07.2008 година е имал назначени 3 боря лица на трудов договор-

мазач ,бетонджия и бояджия, за месец 10.2008 година- 2 броя трудови договори за бетонджия и бояджия и за периода месец 05.,06,07,2009 година-1 броя трудов договор за бояджия ,не може да обуслови наличие на необходимата кадрова обезпеченост, позволяваща му да осъществи доставките, които са твърде разнородни и при този кадрови потенциал, едно, че не е възможно да бъдат осъществени в посочените срокове от тези лица, едно че по отношение на двата сключени договори от 2007 година не е ясно как в началото на 2008 година/ или в определения срок на договора до края на 2007 година ,този доставчик е осъществил процесните разнородни и многобройни видове СМР посочени в договорите и по фактурите. Не се представиха и никакви доказателства, за това има ли превъзлагане на услугите от този доставчик на други лица. Нещо повече дори ,този доставчик не е отразил спорните фактури в Дневника за продажбите и в Справките-декларации за съответните периоди, но и да беше ги отразил ,то това само по себе си не може да доведе до реално осъществена доставка. Обстоятелството ,че жалбоподателят надлежно е осчетоводил фактурите в счетоводството си със съответно взети стопански операции и е заплатил стойността а по фактурите/ който факт се потвърждава и от заключението на вещото лице, изготвило съдебно-счетоводната експертиза/ което настоящата съдебна инстанция намира за обективно и компетентно изготвено, не може да доведе до реалност на доставката. Твърдението на процесуалния представител на жалбоподателя , че в ЗДДС не се поставя изискване за наличие на кадрова обезпеченост у доставчика е напълно голословно. За да е налице реално осъществена доставката, то наред с издаването на данъчна фактура, доставчик следва да има и необходимия кадрови , технически и материален потенциал ,позволяващи му да осъществи доставките. Няма как да се фактурират услуги ,които изобщо не са осъществени. С оглед на това съвсем законосъобразно, органът по приходите е отказал право на данъчен кредит по тези процесни фактури в общ размер на 180 529.33 лева.

Доставчикът Х. П. Б. „ЕАД е издал в полза на жалбоподателя през месец 02.2008 година три данъчни фактури с предмет аванс СМР, една фактура от месец 05.2008 година с предмет СМР 7515/ и приспаднати аванси по фактура 81,82 и 83 и една от месец 06.2008 година- услуга обработка мрамор с общ размер на ДДС 17630 лева. В хода на ревизионното производство този доставчик отново не е намерен на адреса за кореспонденция , като искането за представяне на доказателства и писмени обяснения е връчено по реда на чл.32 от ДОПК. И в хода на съдебното производство, този доставчик не е намерен на посочения адрес за кореспонденция, нито пък вещото лице е осъществило проверка в счетоводството му. Отново издаването на данъчни фактури от този доставчик не може да доведе до реално осъществена доставка, защото не се представиха кой е извършил услугата и дали разполага с необходимата квалификация за да осъществи услугата, какви са използваните активи за извършаване на СМР.Фактът,че от жалбоподателя е представен Договор за СМР от дата 01.10.2007 година ,по силата на който доставчикът изпълнител поел задължение да извърши СМР за обект- производствена база на жалбоподателя [населено място]. Обстоятелството ,че този доставчик е разполагал с три броя лица – 2 лица обслужващ персонал и един брой продавач в магазин, не може да обуслови наличие на реално осъществена доставка, защото този доставчик с този потенциал, с който е разполагал и при липсата на каквито и да било доказателства , че е налице превъзлагане на услугата на друг подизпълнител ,няма как да извърши посочените във фактурите СМР- защото лицата ,с които разполага не притежават необходимата квалификация, за да осъществят СМР в посочените като приложение на сключения договор за СМР. Не се представиха и никакви доказателства за счетоводното отразяване на доставките от този доставчик,

нито пък се представиха хронология на счетоводни сметки. Обстоятелството ,че жалбоподателят е осчетоводил процесните фактури, и е заплатил стойността на същите/ който факт се потвърждава и от заключението на вещото лице, изготвило съдебно- счетоводната експертиза, не може да доведе до реално осъществена доставка. Нещо повече дори, фактурите не отговарят на изискването за натурално и стойностно изражение на стопанските операции, защото не може да се установи от тях за кои СМР се отнасят и какъв е видът на СМР – единична цена, количество и стойност. С оглед на това ,съвсем законосъобразно органът по приходите е отказал право на данъчен кредит и по тези процесни фактури .

Доставчикът [фирма] е издал в полза на жалбоподателя за данъчен период 02.2008 година 5 броя фактури с предмет аванс СМР с обща стойност 125 000 лева и ДДС в размер на 25000 лева.В хода на ревизионното производство този доставчик отново не е намерен на адреса за кореспонденция и искането за представяне на доказателства и писмени обяснения от задължено лица, е върчено по реда на чл.32 от ДОПК. И в хода на съдебното производство не е намерен от страна на вещото лице изготвило съдебно счетоводната експертиза. Отново тук и при този доставчик, жалбоподателят не представи никакви доказателства за наличие на договорни отношения между него и доставчика ,за да се установи посочените във фактурата СМР за кой обект се отнасят ,не се представиха доказателства за наличие на приемо- предавателни протоколи, за да се установи какво точно е извършено и за кой обект, не се представиха доказателства за това кой е извършил СМР, както и какви са те, какви активи са използвани за извършване на СМР, къде и за кой обект се отнасят, с какъв кадрови потенциала разполага този доставчик и дали същият е в състояние да осъществи посочените във фактурите СМР/ неясно какви по вид ,количество и стойност/,не се представиха и доказателства с какъв кадрови ресурс е извършил доставките- СМР/ още повече, че за процесния период този доставчик не разполага с лица, назначени по трудов договор/ факт, потвърждаващ се и от заключението на вещото лице, нито пък се представиха доказателства във връзка със счетоводното отчитане на доставката от този доставчик и при липсата на доказателства за превъзлагане на услугата от този доставчик на други лица, не е ясно при никаква кадрова обезпеченост, как е осъществил доставките , да не говорим ,че не е ясно какви са те/доставките/. Обстоятелството, че жалбоподателят е представил сключен Договор за СМР от 01.10.2007 година с този доставчик, само по себе си не може да обуслови реално осъществена доставка. Нещо повече дори- в този договор е договорено извършване на СМР в производствена база П., към договора обаче липсва приложение, от което да се установи видът на СМР, които трябва да се извършват. Що се касае до представения приемо- предавателен протокол към договора, то той не е подписан от нито една от двете страни, не е ясно кой обект касае и дали се отнася за въпросната доставка и при липсата на каквато и да е кадрова обезпеченост , и при изричното отбелязване в договора ,че изпълнителят няма право да превъзлага услугите на други лица и при установено непревъзлагане на услугите, не може да се установи как този доставчик е осъществил доставките- възниква въпросът сам управителят на доставчика ли е извършил СМР. Обстоятелството, че доставчикът е включил процесните фактури в СД за съответния данъчен период и жалбоподателят е заплатил стойността на фактурите , като надлежно е осчетоводил същите в счетоводството си, не могат да обусловят наличието на реално осъществена доставка, защото фактурата като първичен счетоводен документ отразява възникнало преди нейното издаване данъчно събитие. Съществено е, че и при стария, и при новия ЗДДС въпросът за реалността на доставката е от първостепенно значение. Жалбоподателят не представи никакви доказателства, които до доведат до

оборване тезата на органа по приходите за липса на реално осъществена доставка и по отношение на този доставчик.

Между доставчика „Д. Е. и жалбоподателя е сключен Рамков договор за СМР, по силата на който доставчикът поел задължение да извърши СМР на обекти- хотел „Ф.“ и хотел”С.“, като към договорите са представени приемо предавателни протоколи. Този доставчик в хода на ревизионното производство е представил исканите доказателства- в това число и заверено копие на всички фактури, и граждански договори ,сключени с три лица. Този доставчик обаче в хода на съдебното производство не е намерен от страна на вещото лице, изготвило съдебно счетоводната експертиза. Обстоятелството ,че управителят на доставчика е декларирал ,че разполага с кадрова обезпеченост, позволяваща му да осъществи доставките, не може да доведе до извода, че същият разполага с необходимата кадрова обезпеченост, още повече, че той не е наел подизпълнители и не е ясно как с тези три лица е осъществил посочените в приемо- предавателните протоколи разнородни видове СМР как с три лица ги е осъществил. Издаването на данъчни фактури от този доставчик, начисляването на ДДС по тях и включването им в СД за съответните данъчни периоди, разплащането от страна на жалбоподателя и последващото предаване на хотела на възложителя, по никакъв начин не може да доведе до извода ,че именно този доставчик е осъществил с този кадрови ресурс посочените доставки. Ето защо, съвсем законосъобразно органът по приходите е приел ,че не е налице реално осъществена доставка и отказал право на данъчен кредит по всички фактури, издадени от този доставчик, подробно описани както в ревизионния акт, така и в заключението на вещото лице по вид, номер и стойност.

Доставчикът [фирма] е издал в полза на жалбоподателя 11 данъчни фактури, подробно описани в заключението на вещото лице по вид, номер и стойност. В хода на ревизионното производство този доставчик е представил договори за строително монтажни работи от 15.04.2010 година ,от 02.10.2010 година, 15.06.2010 година , от 15.07.2009 година от 12.01.2010 година ,с които доставчикът поел задължение да извърши СМР на жилищен комплекс, на административна сграда, всички издадени фактури , както и граждански договори със 7 лица от 06.01.2010 година , но не имал лица, назначени по трудов договор. Представените от страна на жалбоподателя доказателства не могат да обусловят наличие на реално осъществена доставка,защото не е ясно с каква квалификация са посочените 7 лица и дали могат да осъществят многобройните и разнородни дейности по СМР, още повече ,че те са назначени от 01.01.2010 година , и не е ясно с какъв потенциал е разполагал за да осъществи доставките през 2009 година и за които има наличие на сключени договори. Обстоятелството ,че този доставчик е включил в дневника за продажби процесните фактури, не може да доведе до реално осъществена доставка. Наред с това, фактът ,че жалбоподателят е платил процесните фактури, също сам по себе си не може да обуслови наличие на реално осъществена доставка.Нещо повече дори -фактът ,че жалбоподателят е осъществил последващи доставки, не може да доведе до извода , че именно процесните СМР са осъществени от този доставчик. Наред с това фактурите не отговарят на изискването за натурално и стойностно изражение на стопанската операция, защото посочване -СМР услуга не може да бъде съотнесено за кой точно и по кой договор се отнасят.Съвсем законосъобразно органът по приходите е отказал право на данъчен кредит и по тези процесни фактури.

Доставчикът „О. нет” е издал в полза на жалбоподателя две фактури за данъчен период месец 09.2009 година с предмет- услуга производствена база - П. с общ размер на ДДС -7079 лева. Отново този доставчик в хода на ревизионното производство не е намерен на адреса за кореспонденция, като искането му е върчено

по реда на чл.32 от ДОПК. И в хода на съдебното производство този доставчик не е намерен на посочения адрес за кореспонденция от страна на вещото лице, изготвило съдебно- счетоводната експертиза. Обстоятелството, че този доставчик е включил процесните фактури в справката- декларация и в Дневника за продажби за съответния данъчен период и заплащането на фактурите от страна на жалбоподателя, не може да доведе до наличие на реално осъществена доставка. Жалбоподателят не е представил надлежни доказателства за кадрова обезпеченост на доставчика/ при съобразяване с обстоятелството, че към датата на извършване на доставките, той не е разполагал с никакъв персонал, нает по трудов договор, не се представиха и доказателства за нает персонал по граждански договори, за необходимата техническа и материална обезпеченост у доставчика, за счетоводното отразяване на доставката. Обстоятелството, че са налице договорни отношения между доставчика и жалбоподателя, обективирани в Договор за СМР от 04.05.2009 година, по силата, на който изпълнителят поел задължение да извърши полагане на бетонова настилка по пътно съоръжение, не може да доведе до реално осъществена доставка. Договорът е индичия само и единствено за наличие на договорни отношения, но не води до реалност на доставката. Нещо повече дори-не е посочен обектът, където ще се извършват СМР, а наличието на приемо-предавателни протоколи също не може да доведе до реално осъществена доставка, няма как само управителят на доставчика извърши посочените в протоколите за приемане и предаване СМР, / при положение, че не се знае къде са извършени и на кой обект., при което съвсем законосъобразно органът по приходите е отказал право на данъчен кредит и по тези две процесни фактури.

Доставчикът „Е и Т.“ също в хода на ревизионното производство не е намерен на адреса за кореспонденция, не е намерен и в хода на съдебното производство. Този доставчик е издал в полза на жалбоподателя фактура от 30.10.2009 година с предмет СМР по договор. Обстоятелството, че жалбоподателят е представил сключен Договор между него и доставчика за СМР от дата 15.07.2009 година, по силата на който доставчикът поел задължение да извърши строително монтажните работи в административна сграда в[жк], и е приложен Приемо- предавателен протокол, не може да обуслови реално осъществена доставка, защото този доставчик не разполага с необходимия кадрови потенциал, за да извърши доставката/ към момента на доставката, същият разполага само с две лица—счетоводител и мениджър продажбите. При липсата на доказателства за превъзлагане на услугата от този доставчик на друго лице, няма как счетоводителят и мениджър- продажбите да извършат многобройните СМР, посочени в приложението на договора. Наред с това, не се представиха и никакви доказателства сочещи, че този доставчик разполага и с необходимата техническа и материална обезпеченост, позволяваща му да осъществи доставките. Включването на фактурите в Дневника за продажби и в СД за съответния данъчен период не може да доведе до реално осъществена доставка, не се представиха и доказателства за счетоводното отразяване на фактурите в счетоводството на доставчика, при което съвсем законосъобразно органът по приходите е отказал право на данъчен кредит и по тази фактура.

Доставчикът [фирма] е издал в полза на жалбоподателя фактури – 5 броя, подробно посочени по вид, номер и стойност, както в ревизионния акт, така и в заключението на вещото лице. Този доставчик отново в хода на ревизионното производство не е намерен на адреса за кореспонденция, не е намерен и в хода на съдебното от страна на вещото лице. С възражението си срещу РД, жалбоподателят е представил Договор за строително монтажни работи от 01.11.2009 година и приложение към него, удостоверяващо видовете извършени СМР, както и издадената фактура, сама по себе си не може да доведе до реално осъществена

доставка. На първо място, от този договор и към приложението към него, не може да се установи къде и на кой обект следва да бъдат извършени СМР- полагане на настилки и облицовки от естествен камък. На второ място, няма как доставчикът при липсата на каквато и да е кадрова обезпеченост да осъществи доставките/ към процесния период няма регистрирани трудови договори, нито пък се представиха граждански такива/, липсват и доказателства за техническа обезпеченост на доставчика ,както и за наличието на стопански инвентар и машини ,които да му позволят да осъществи доставките. Фактът на включване на процесните фактури в СД и Дневника за продажби ,също не може да доведе до наличие на реално осъществена доставка. И тук, жалбоподателят не може по пътя на пълното насрещно доказване да обори извода на органа по приходите за липса на реално осъществена доставка, при което съвсем законосъобразно органът по приходите е отказал право на данъчен кредит по тази процесна фактура.

Доставчикът [фирма] в хода на ревизионното и в хода на съдебното производство не е намерен, както от органите по приходите ,така и от вещото лице. От приложените от страна на жалбоподателя писмени доказателства е видно ,че между доставчика и жалбоподателя е сключен Договор за СМР от дата 01.03.2008 година, по силата на който изпълнителят поел задължение да извърши обработка и монтаж на плотове от гранит в хотел Г., и е приложен приемо- предавателен протокол , не може да се установи реалност на доставката. На първо място и в хода на ревизионното ,и в хода на съдебното производство, този доставчик не е намерен на адреса за кореспонденция както от органите по приходите ,така и от вещото лице. На второ място, няма как този доставчик с двама общи работници и един пласъор да осъществи посочените СМР/ за които се изисква специална квалификация. Наред с това ,не се представиха и никакви доказателства за това с каква техника,материални активи, инструменти и транспортни средства разполага този доставчик ,за да може да осъществи доставките. Нещо повече- дори при липсата и на доказателства за превъзлагане на услугите от този доставчик на други лица , е безспорно ,че няма как да бъде осъществена доставката. Обстоятелството ,че жалбоподателят е заплатил стойността на процесната услуга, не може да доведе до реалност на същата, при което и тук съвсем законосъобразно органът по приходите е отказал право на данъчен кредит по тази процесна фактура.

Доставчикът [фирма] е издал в полза на жалбоподателя една фактура от 30.12.2009 година с предмет СМР услуга. В хода на ревизионното производство този доставчик отново не е намерен на посочения адрес за кореспонденция ,като не е намерен и в хода на съдебното производство от страна на вещото лице. Обстоятелството, че жалбоподателят е представил Договор за СМР от 20.11.2009 година, по силата на който доставчикът поел задължение да извърши полагане на настилка от естествен камък, само по себе си не може да доведе до реално осъществена доставка, защото на първо място- нито в договора ,нито пък от доказателствата по делото може да се установи обектът, където е следвало да се извършат СМР.На второ място, съставеният протокол за приемане и предаване е неподписан и е без дата. На следващо място няма как този доставчик при отсъствието на каквато и да е кадрова обезпеченост/ липсват доказателства за сключени трудови договори за този период, да осъществи извършването на този вид СМР. Наред с това, не се представиха и никакви доказателства за превъзлагане на услугите от този доставчик на друго лице ,доказателства за наличие на техника,стопански инвентар,машини и съоръжения,позволяващи му да осъществи доставките. Фактът на плащане на фактурата от страна на жалбоподателя и нейното счетоводно отразяване в счетоводството, също не могат да доведат до реално осъществена доставка ,при което съвсем правилно органът по приходите е

отказал право на данъчен кредит и по тази процесна фактура.

Доставчикът [фирма] отново в хода на ревизионното и на съдебното не е намерен на адреса за кореспонденция. От представените от страна на жалбоподателя писмени доказателства и най-вече от Договора от 15.10.2009 година, по силата на който изпълнителят доставчик поел задължение да извърши монтаж на каменни настилки и облицовки, не може да се установи на първо място- обектът, където е следвало този доставчик да извърши СМР. На второ място, наличието на договори/приложени по делото, между страните е индиция само и единствено за възникнали договорни отношения, не и за реално осъществена доставка, защото при липсата на каквато и да е кадрова обезпеченост/ за процесния период няма регистрирани трудови договори, няма как да осъществи процесните разнородни СМР и само и единствено управителят на доставчика да ги извърши.. По делото не се представиха никакви доказателства за превъзлагане на услугите на други лица, за техническа обезпеченост на този доставчик, позволяваща му да осъществи доставките. Отново издаването само на данъчна фактура и включването в Дневника за продажбите и в Справката- декларация за съответния данъчен период, не може да доведе до реално осъществена доставка.Обстоятелството, че жалбоподателят впоследствие е реализирал продажби на обектите, не може да доведе до извода именно, че този доставчик е извършил посочените в договора СМР, при което съвсем законосъобразно органите по приходите е отказал право на данъчен кредит и по тези три процесни фактури в общ размер на 10138 лева/ подробно описани в РА и в заключението на вещото лице по вид, номер и стойност.

Доставчикът [фирма] е издал в полза на жалбоподателя една фактура с № 48/26.03.2010 година. В хода на ревизионното и в хода на съдебното производство този доставчик не е намерен на адреса за кореспонденция както от страна на вещото лице, така и от страна на органите по приходите. И тук жалбоподателят не е представил никакви доказателства за кадровата, техническата и материална обезпеченост на този доставчик, позволяващ му да осъществи доставките. Наличието само на издадени фактури не може и няма как да доведе до реално осъществена доставка/ през процесния период този доставчик няма регистрирани лица по трудови договори, не са представени никакви доказателства във връзка със счетоводната отчетност на доставките, при което и тук съвсем законосъобразно органът по приходите е отказал право на данъчен кредит по процесната фактура в размер на 1700 лева.

Що се касае до сочения доставчик „ДМ И.“, то на първо място по отношение на него по делото липсват доказателства за извършена насрещна проверка. Независимо от това обаче този доставчик и в хода на съдебното производство не е намерен на адреса за кореспонденция от страна на вещото лице изготвило съдебно-счетоводната експертиза. Нито в хода на съдебното, нито в хода на ревизионното, жалбоподателят представи доказателства за техническа, материална и кадрова обезпеченост на този доставчик позволяваща му да осъществи доставките, при което съвсем законосъобразно органът по приходите е отказал право на данъчен кредит по тези две процесни фактури. Наред с това не се представиха и никакви доказателства за кой обект се отнасят СМР, кой ги е извършили и в какво се състоят СМР.

Доставчикът „П. Б.“ в хода на ревизионното производство и в хода на съдебното също не е намерен на адреса за кореспонденция, както от органите по приходите, така от вещото лице, изготвило съдебно счетоводната експертиза. От приложените от страна на жалбоподателя писмени доказателства е видно, че този доставчик е издал в полза на жалбоподателя 6 броя данъчни фактури / подробно описани в РА и в заключението на вещото лице с предмет материали по опис. Нито в хода на

ревизионното, нито в хода на съдебното производство жалбоподателят е представил доказателства за това от къде и как този доставчик е закупил процесните материали по опис, кой е извършил транспортирането, как е осчетоводил закупуването и предаването на материалите, как без липсата на каквато и да е кадрова обезпеченост, този доставчик е осъществил доставките, при което съвсем правила и тук органът по приходите е отказал право на данъчен кредит по тези процесни фактури.

По отношение на извършеното увеличение на финансовия резултат за 2008 година ,2009 година и 2010 година

За 2008 година предвид обстоятелството, че по отношение на доставките извършени от страна на „К. И. 2004”, Е. , Х. П. Б. ЕАД, [фирма], Д. , ЕО- трейд/ подробно посочени в РА фактури по номера и стойност за извършени СМР, но предвид обстоятелството, че по обжалваните в нас тоящото производство фактури ,по които не е признато право на данъчен кредит, органът по приходите е приел , че е налице хипотезата на чл.16 от ЗКПО- налице са услуги, без те да са реално осъществени, при което органът по приходите на основание чл.26,т.2 от ЗКПО е извършил увеличение на финансовия резултат със сумата от 1057 945 лева, и е определен данък за внасяне в размер на 61 631.56 лева и е начислена лихва за забава. Жалбоподателят и тук не представи доказателства ,че заплатените услуги са реално извършени, което да доведе до липса на основания за увеличаване на финансовия резултат за 2008 година.

Положението е същото и по отношение на останалите два процесни периода. От доказателствата по делото е видно, че за 2009 година, органът по приходите е извършил увеличение на финансовия резултат със сумата от 391 936.,77 лева, представляваща стойността на заплатените услуги по фактурите от доставчиците „К. игзаминейшън 2004 Е., [фирма], [фирма], ,Б. Е., И. БГ”Е. и „Ел К. С. трейд Е.. И тук отново жалбоподателят не представи доказателства за реално осъществени доставки, които да опровергават извода на органа по приходите, че в случая заплащането на услуги ,които не са реално осъществени, при което съвсем законосъобразно органът по приходите е извършил увеличение на финансовия резултат с посочената сума и е определил корпоративен данък в размер на 23 474.72 лева и лихва за забава.

За 2010 година, отново органът по приходите е извършил увеличение на финансовия резултат в размер на 649 777.70 лева, като е извършил увеличение на финансовия резултат на основание чл.26,т.2, във връзка с чл.16 от ЗКПО, като е приел ,че жалбоподателят е заплатил услуги ,които не са реално осъществени.Доказателства в обратната теза по делото не се представиха и с оглед на това съвсем законосъобразно органът по приходите е определил корпоративен данък за довносяне в размер на 44 534.74 лева ,ведно с лихвата за забава.

С оглед изхода на спора и в съответствие с разпоредбата на 161,ал.1 ДОПК, в полза на ответника по жалбата следва да се присъди юрисконсултско възнграждение в размер на 11458 лева.

Воден от гореизложеното и на основание чл.160,ал.1 ДОПК,Административен съд-София град

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ ЖАЛБАТА НА [фирма] [населено място] срещу Ревизионен акт № [ЕГН]/09.12.2011 година, потвърден с Решение № 1565/02.07.2012 година на Директор на Дирекция” О.” , в частта в която е отказано право на данъчен кредит, по фактури ,издадени от „К. игзаминейшън 2004, Е., [фирма], [фирма], [фирма], [фирма]”Б. 2009 Е., [фирма],

[фирма],”И. [фирма], В.”Е., ДМ И.”Е. и [фирма].

ОСЪЖДА [фирма] ГР.С. ДА ЗАПЛАТИ НА ДИРЕКТОР НА ДИРЕКЦИЯ”ОБЖАЛВАНЕ И ДАНЪЧНО ОСИГУРИТЕЛНА ПРАКТИКА ПРИ ЦУ НА НАП-ГР.С. СУМАТА ОТ 11458 ЛЕВА- ЮРИСКОНСУЛТСКО ВЪЗНАГРАЖДЕНИЕ.

На основание чл.138 АПК,препис от решението да се изпрати на жалбоподателя,на ответника по жалбата и на СГП.

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВАС на РБ в 14-дневен срок от получаване на препис от същото,съгласно разпоредбата на 160,ал.6 ДОПК,вр. с чл.211,ал.1 АПК.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: